Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

102

hanc enim ut aug̃ ait. sup̃ psalmo
lvi. Iustificatur impiꝰ fit de ipio
pius. ut deinde ipa fides incipiat
p dilectionẽ operari. unde omnia
bona merita incipiunt. ſ; potius
hec ideo. ita dicta sunt. quia n̄ est
fides. nisi in eo qui iuste ẽdere. cui
bonam uoluntatẽ fides p̃uenit. n̄
tempore. ſ; causa. ⁊ natura. Vn̄ aug̃
sup̃ congruenter dixit. q. bona uo
luntas in eis donis ē. quę non p̃ce
dit ⁊ ipsa iuuat. quia ea iuuat ꝓ
p̃uenit. dum eis consentit. ad effec
tum boni. ⁊ in eis ē. quia ꝓ̃ pre abei
n̄ p̃cedit. Quidam adhuc addit
q̃ grauiorẽ faciunt q̃onẽ. ſ. q. cogi
tatio bõi p̃ced̃ fidem.

Ceterum
hanc questionem magis acrit
⁊ urgent uerba aug̃ quib; in lib̃
de p̃destinatione sc̃ōꝝ utitur per
tractans illud ubi ap̃li. Non qd̃
sufficientes sumus cogitare aliqd̃
ex nob̃ q̃ a nobis. Attendant inq̃t
hic. ⁊ uba ista ppendant. q̃ putat
ex nobis fidi cẽ ceptiũ ⁊ ex dõ ē fi
dei supplementũ. Commendans enim
istam gratiam quę non dat. ſ. aliqua
merita. ſ; efficit omnia bona mira
inquit. n̄ quod sufficientes. ſ. c. aliq
bom. ſ. ex nob̃. Quis aũ non iudicat
p̃ius cẽ cogitare q̃m ẽdere. Nullus
quippe cõit aliquid. n̄ p̃ius cogitavit
cẽ credendum. Si g̃ cogitare bonũ
non ē ex nob̃. ut hic ap̃lis tradit. n̄
ẽdere. Q̃n q̃m ⁊ ip̃m ẽdẽ. nil ē aliud q̃
cũ assentione mentis cogitare. Hic
uidr̄ insinuare. q. cogitatio bona p̃
cedat fide. ⁊ ita bona uoluntas. pre
ueniat fidem. n̄ p̃ueniatur. q. pre
dictis adusari uidr̄. Ad hi aũ dn̄s q.
aliq̃ndo bona cogitatio. siue uolu
tas p̃uenit. fidem. ſ; non ē illa bo
na uoluntas ut cogitatio. q̃ recte

uuitur. Illa enim sine fide ⁊ caritate non ē. Nam ut ait aug̃ ad ana
stasium. sine sp̃u non ē uoluntas
hominis libera. cui cupiditatib̃ vin
citur. non ē liba ad bonũ. n̄ liberata
fuit. non aũ liberatur. n̄ p sp̃m cari
tas diffundatur in cordib̃. Non est
liba uoluntas. n̄ eam liberet gra. per
legem fidei. ⁊. non ē liba. sine fide
opante p dilectionẽ ⁊ illa sufficient
⁊ uere bona ē. non est enim fructus
bonus. qui de caritatis radice n̄
surgit. si u̅ assit fides. opans p dilec
tionẽ. fit.

delectatio boni.

De illa cogitatione boni q̃
precedit fidem plene disserit.

Illa autem cogitatio. siue uoluntas.
que fidem ⁊ caritatẽ aliasq; iustifi
cationes p̃cedit. non sufficit ad salutẽ.
nec recte uuitur ea. hac uoluntate
concupiscitur. illa bona uoluntas
que ē magnũ bonũ. Ista u̅ non.
Alia g̃ ē illa uoluntas siue cogita
tio. alia ista. Et sic illa istam p̃ced̃
ita illam p̃uenit intellis. Vn̄ aug̃
ista distinguens sup illum locũ psalmi.
concupiuit anima mea. d. l. t. ait.
Concupiuit desiderare. inq̃t n̄ desi
derauit. Videm enim rõnẽ. n̄ nũq̃m
q̃m inutiles sunt iustificationes di.
ſ; infirmitate p̃pediti. aliq̃n n̄ desi
dam. Preuolat q̃ intellis. sequit tar
dus aut nullus affectus. Scim bo
num nec delectat age. cupim ut
delectet. Sic iste olim desiderare ē
cupiscebat. que bona cẽ ẽnebat. ca
piens eo delectatione ẽ bre. q̃ potu
it iudẽ rõnẽ. Ostendit itaq; quib̃
q̃ gdib̃ ad eas p̃uenitur. Prius enim ē
ut iudicatur. q̃m sunt inutiles ⁊ hones
te. deinde ut eas desiderio concipis
catur. Postremo. ut p̃ficiente gra.
delectet eas opatio. quas sola rõ
delectabat. Attende hic ordinem

Aug̃.

Aug̃ ſ Be bap̃ par uulorꝝ.

ſ Qm intel lect̃ ⁊ cogi tatio ē bõi ⁊ uoluntatẽ bonã p̃cedit.

Aug̃.

ſ Qd sit ẽdere

Determinatio.

ſ Sed uba aug̃ grauiorẽ ordinẽ ex ponit.